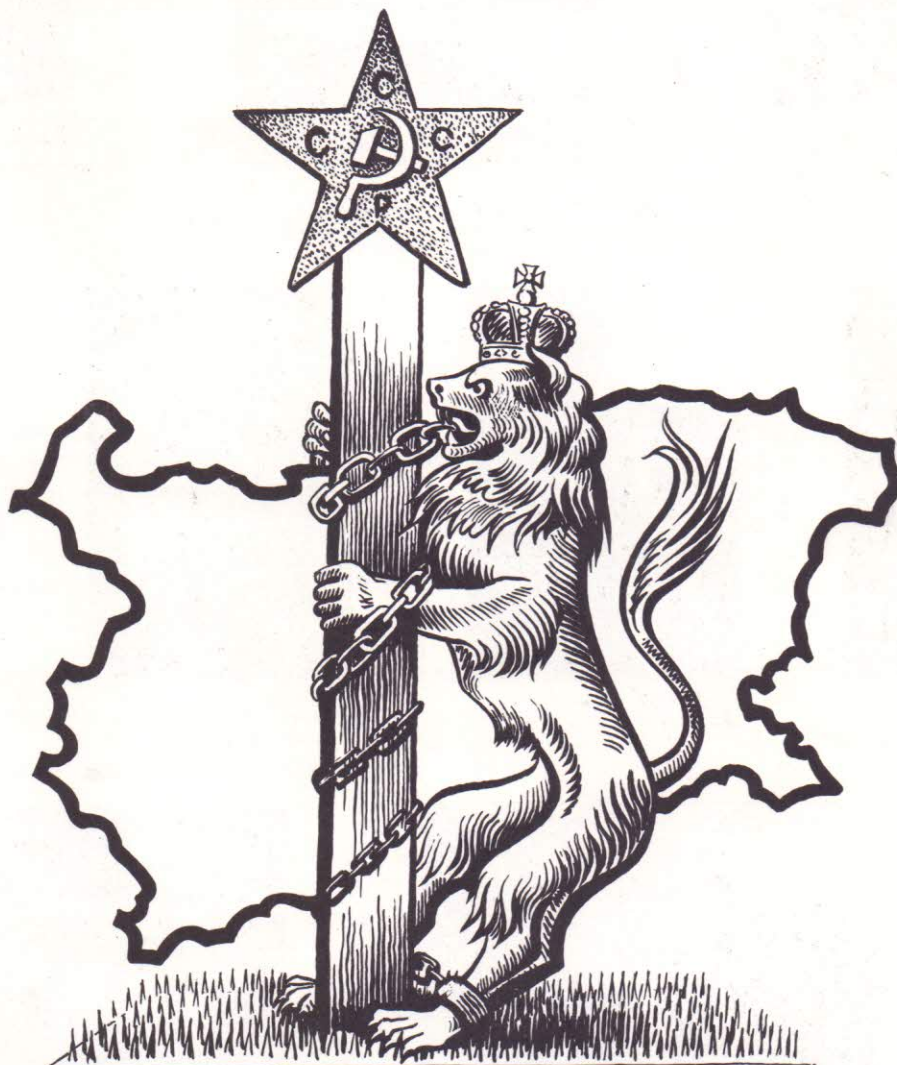

БОРБА®

9 СЕПТЕМРИИ 1944

BORBA®

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

SEPTEMBER 1975

ЖЕРТВИ НА КОМУНИСТИЧЕСКИЯ ТЕРОРЪ

РЕГЕНТИ НА БЪЛГАРИЯ

Генералъ Никола Миховъ
Убитъ на 2 II 1944

Князь Кирилъ Преславски
Убитъ на 2 II 1944

Проф. Богданъ Филовъ
Убитъ на 2 II 1944

МИНИСТРИ-ПРЕДСЕДАТЕЛИ НА БЪЛГАРИЯ

Никола Мушановъ
Умрял въ затвора
27 V 1951

Добри Божиловъ
Убитъ на 2 II 1944

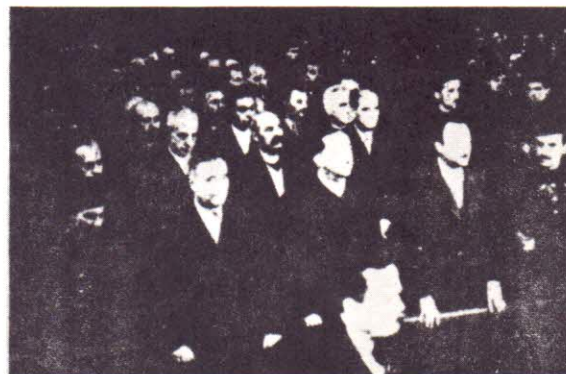
Коста Муравиевъ
Умрял отъ затвора.
18 V 1965

Димитър Гичевъ
починалъ следъ затворитѣ си
на 15 VIII 1958

ГРУПА ЛЕГИОНЕРИ ОТЪ СОФИЯ, СЪ ВЪРЗАНИ ОТЗАДЪ РЪЦЕ
ОХРАНЯВАНИ ОТЪ МИЛИЦИОНЕРИ-ПАРТИЗАНИ
ОТИВАТЪ НА РАЗСТРЕЛЪ НА 19 IX 1944
СЪ ГОРДО ВДИГНАТИ ГЛАВИ И СЪ УСМИВКА НА УСТА
ЗАЩОТО ЗНАЕХА, ЧЕ УМИРАТЪ ЗА БЪЛГАРИЯ.

Българскитѣ Регенти, Министри и Народни представители
съ спокойствие и гордостъ слушатъ смъртната си присяда

Българю, за тебе те умрѣха,
една бѣ ти достойна зарадъ тѣхъ,
и тѣ за тебъ достойни, майко, бѣха!
И твое то име само катъ мълвѣха,
умираха безъ страхъ.

БОРБА

ВОРВА

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА

БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.

P. O. Box 1204 Grand Central Station, New York, N. Y. 10017, U.S.A.

Основателъ: Д-ръ Иванъ Дочевъ.

Редакторъ: Д-ръ Георги Паприковъ.

Година 24, брой 2.

Книжка седемдесетъ и втора.

Септември 1975.

ОТЪ ЯЛТА ДО ХЕЛЗИНКИ.

Д-РЪ ИВАНЪ ДОЧЕВЪ
Председателъ на Българския Националенъ Фронтъ

Когато и тази година, на Панахидитъ устроени отъ Българския Националенъ Фронтъ въ всички страни на Свободния Свѣтъ по случай тридесетъ и една години отъ злокобната дата 9 Септември 1944 година, падането на България подъ комунистическо робство, ние чествуваме памятьта на загиналитъ герои и жертвитъ на червения тероръ, ние не може да не си спомнимъ отново по какъвъ циниченъ начинъ, съ подхвърляне на бележки между Чърчилъ и Сталинъ отъ едина до другия край на заседателната маса, бѣ решена садебата на нашия народъ въ Ялта.

Презъ време на тридесетътѣ години, отъ края на Втората Свѣтвна война до днесъ, съ особено внимание ние наблюдаваме разволя на международнитѣ политически събития и съ нескривана надежда, че йѣщата могатъ да се развиватъ така, че да се открие възможность за поставяне и разрешение въпроса за освобождението на поробенитѣ отъ комунизма народи.

За нещастие, нашитѣ надежди не се оправдаха!

Вмѣсто, въ периода на следвоеннитѣ години, Съединенитѣ Щати да заематъ едни по-благоприятни позиции, отъ които би могло да се повдигне въпроса за освобождението на поробенитѣ народи и отъ които позиции, отъ друга страна, би било възможно да се осигури елиминирането на заплахата за Свободния Свѣтъ отъ растящата опасность на комунистическитѣ агресори - стана обратното.

Благодарение на водената отъ Съединенитѣ Щати неудачна политика и поради помощитѣ, които бѣха давани, Съветскитѣ Съюзъ успѣ да завладѣе нови страни и народи. Той значително стабилизира режима си, увеличи въоръженията си и започна да играе главна роля на международната политическа сцена, като Съединенитѣ Щати се намѣриха въ положението на губещия играта конкурентъ. Вмѣсто, обаче, да настѣпи опомняне и да се корегира политиката, която доведе Съединенитѣ Щати до това положение, и вмѣсто да се взематъ мѣрки да се възстанови изгубения престижъ и отново Америка да вземе положението на неуспоримъ лидеръ на Свободния Свѣтъ, трѣгна се по пътя на компромиситѣ и отъ Ялта, гдето Запада имаше думата, се стигна до Хелзинки, гдето Съветския Съюзъ диктуваше.

